

Мина Стоянова
Черната птица

по крилата
сухи
изтръпнали
спуснали
тласък върху съня ми
по крилата на черната птица
се стича тъга
отронва се бавно
повторно
отровно
за нея
и ме повлича
оттатък съня:

там
зала
изпръхнали трептящи стени
нисък таван
няма земя
там
маса
пробита
избита врата
поставена или забравена?

и слегнала куха
се свива после разтяга
стаята – зала
черната птица уста...

и в полет унесена
в безсънен летеж
аз тряскам с все сила
по безметежния ден
пляс! и се разлива
стича се свлича
се черната
душата ми
Тя

КРАЙ

© 2007 Мина Стоянова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10671>]